

Αναγκαστικαὶ παραστάσεις (Ψυχολογικὸν σκιαγράφημα). Οὐδεῖς ἐκ τῶν πολλῶν καὶ ποικίλων εἰδῶν τῆς λατρικῆς ἐπιστήμης εἶναι σκοτεινότερος καὶ μυστηριώδεστερος, συνάμα δὲ καὶ μᾶλλον ἐνδιαφέρων τῆς ψυχιατρίας, ἡτις διαγνωσκει τὴν φύσιν τῶν νόσων τοῦ πνεύματος ἢτοι τῶν φρενοβλαβειῶν καὶ ἔξακριβοι τὰ πρῶτα καὶ θεμελιώδη αὐτῶν αἰτια. Ἐν γένει σήμερον δὲ ἐπιστημονικὸς κόσμος ἀστάζεται τὴν γνώμην, διτι πᾶσαι αἱ ψυχικαὶ παθήσεις πτηγάζουσιν ἐξ ἀναλόγων παθήσεων τοῦ σώματος. Ἀπὸ τῶν σοβαρωτάτων καὶ ἀνιάτων εἰδῶν τῆς φρενοβλαβείας μέχρι τῶν ἐλαφρῶν ἐκείνων διαταράξεων, αἵτινες μόλις δύνανται νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν νόσων τούτων, διάρχονται πλεῖσται βαθμίδες, αἵτινες δρῶσι πᾶσαι βασιζονται ἐπὶ ἀνωμαλιῶν καὶ διαταράξεων τοῦ νευρικοῦ συστήματος.

Εἰς τὰς ἐλαφροτέρας ἔκεινας διαταράξεις τοῦ πνεύματος, αἵτινες εὑρίσκονται οὐτως εἰπεῖν ἐν τοῖς μεδορίοις μεταξὺ φρενοβλαβείας καὶ ὑγίειας τῶν φρενῶν, κατατάσσονται καὶ αἱ καλούμεναι ἀνάγκαστικαὶ παραστάσεις.

Τύπο τὸ δονομα τοῦτο, διπερ ίσως δὲν ἀποδίδει προσφυῶς τὸ σημαντόμενον πρᾶγμα, ἐννοεῖ δὲ τὴν ἐπιστήμην διαταράξεις τινάς, διαφορωτάταις μὲν ἀλλήλων ἀλλ' ἔχονταις τὸ κοινὸν τοῦτο γνώρισμα, διτι ἀλλόκοτοι καὶ πολλάκις αἰφνίδιαι ὄρμαι τῆς Ψυχῆς, (φθόβοι ή ἀλλα συνναούσηματα), ἐπιβάλλονται βιαίως καὶ ἀναγκαστικῶς εἰς τὴν συνειδήσιν τοῦ ἀσθενοῦς, καίπερ δὲ ὑπὸ τοῦ νοῦ ἀναγνωρίζομεναι ὡς μωροὶ καὶ ἀνόρτοι καὶ παντελῶς ἀβάσιμοι, δὲν δύνανται ὅρως κατ' οὐδένα τρόπον νὰ ἀποσοβηθῶσιν, ἀλλ' ἀναγκάζουσι τὸν ἀσθενῆ νὰ τὰς ἀκολουθῇ. Μία τῶν διαταράξεων τούτων, δὲ μάλιστα προσεγγίζουσα εἰς ἀληθῆ φρενοβλάβειαν, εἶναι ἡ καλουμένη ἡγητὴ σιμάνια ἡ μεριμνούμαντια, ἥτις ἀκατατάνστως βιασινίζει καὶ τυραννεῖ τὸν ἔχοντας πάσχοντα. Ἡ οδοί τῆς νόσου ταύτης συνιστάται ἐν τούτῳ, ότι τάσσαι ἀνεξαρτέως αἱ εἰς τὴν συνειδήσιν τοῦ ἀσθενοῦς παρόνταις καὶ τάσσαι αὐτὸν αἱ ιδέαι καὶ σκέψεις, μετασχηματίζονται κατ' ἀνάγκην καὶ αὐτομάτως εἰς ἔρωτήσεις, εἰς ἡγητείς καὶ ἀπορίας, παρὰ τὴν θέλησιν αὐτὸν τοῦ ἀσθενοῦς. ἐντεῦθεν γεννάται ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ πάσχοντος διδιάκοπος καὶ ἀτελεύτητος σειρὶς ἀλληλοδιαδόχων καὶ λογικῶς ἀσυναρτήτων ἡγητριάδων καὶ προβλημάτων, τὰ δόποια, καίπερ μηδαμῶς ἐνδιαφέρονται αὐτὸν τὸν ἀσθενῆ μηδὲ προκαλούμενα ὑπὸ ἐπιστημονικῶν ἡ πρακτικῶν λόγων καὶ συμφερόντων, οὐχ ἥττον ὅμως ἀπασχολούσιν ἐντελῶς δλην τὴν προσοχὴν καὶ ἀπορροφῶσιν δλην τὴν διαγονητικὴν ἐνέργειαν τοῦ πάσχοντος, εἰς μάτην προσπαθούντος ν' ἀπαλλαχθῆ ἀπὸ τῆς τυραννίας ταύτης. Ἐκάποτε τῶν ἔρωτήσεων καὶ τῶν ἀποριῶν τοῦ ἀσθενοῦς, καθ' ἕσυτήν ἔξεταζομένη εἶναι λογική, ἀλλ' ἡ διδιάκοπος αὐτῶν διαδοχή, ἡ διαφορὰ αὐτῶν πρὸς ἀλλήλας, καὶ τὸ περιεχόμενον μᾶς ἐκάστης, ἀποδεικνύουσιν διτι ὁ ἔρωτῶν οὐδόბλως ἐνδιαφέρεται περὶ τῆς λόσεως τῶν ἀποριῶν του, ἀλλ' ἔρωτας μόνον διότι εἶναι ἀκριβῶς ἡγαγκασμένος νὰ ἔρωτας, οὐχὶ διότι τὸ ἴτνευμά του ἔχει ἐκτάκτως ζωηράν ἐπιστημονικὴν ἀνάγκην.

Ἐτέρα διατάραξίς, ὑπαγομένη ὁσαύτες εἰς τὴν κατηγορίαν ταῦτην τῶν ἀναγκαστικῶν παραστάσεων, εἶναι ἡ καλούμενη ἀψιφθεβία, καθ' ἣν ὁ ἀσθενής ἀποφεύγει μετὰ φόβου καὶ τρόμου τὴν ἐπαφὴν φρισμένων τυπῶν ἀντικειμένων, ἐντελᾶς ἀδύνατος καὶ ἀνεπιβλεψῶν, οἷον νομισμάτων, δρλων, ἐνδυμάτων κτλ., ἐνῷ ἔχει πληρεστάτην γγώσιν· καὶ συναισθητικῶν τῆς κενότητος τῶν φόβων του.

Παραδοξότερον είναι έπερόν τι πάδος, όπερ είς τινας ἀνθρώπους γεννᾷς ή θέα πάσσης ἀναπεπταμένης χώρας, καὶ τὸ δόπον Ιωας ἡδύνατο νὰ ὄνομασθῇ πλατειοφοβίᾳ. Τινὲς δηλαδή, κατὰ τὰλλα ἐντελῶς ὑψεῖς ἀνθρώποι, καταλαμβάνονται ὑπὸ μεγίστου φόβου, διακινοῦνται γὰρ διαβῆσαι κενήν τινα πλατεῖαν. Ἐνῷ διαβαίνονται

έλευθέρως τάς δόδος καὶ τάς πολυανθρώπους πλατείας, χωρὶς νὰ αἰσθάνωνται οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον δυσφέρεστον συναίσθημα, ἔμα ὡς ἀφιχθῶσιν εἰς τινὰ πλατείαν καὶ ἀναγκασθῶσι νὰ διαβάσουν αὐτήν, καταλαμβάνονται αἰτηνὶς ὑπὸ μεγάλου καὶ ἀνεξηγήτου φόβου, τρέμουσι καθ' ὅλα των τὰ μέλη, ή καρδιά των πάλλει σφρόδρως, αἰσθάνονται ρήγος ή ὑπερβολικὴν ζέστην, καὶ περιρρέονται ὑπὸ ίδρωτος· Ἐν τῇ καταστάσει ταῦτῃ ἀδυνατοῦσι παντελῶς νὰ προχωρήσωσι καὶ ἀναγκάζονται νὰ εἰσέλθωσιν εἰς στενωτέρας δόδος καὶ νὰ ζητήσωσιν οἵαν δῆποτε ἄλλην διέξοδον, δπως ἀποφύγωσι τὴν διὰ τῆς πλατείας διοδον. Ἐάν, ἀναγκασθέντες ή ἀποτειραθέντες μὲ τὴν καταβολὴν ὅλων τῶν δυνάμεων των, προχωρήσωσι μέχρι τινός, ἵτε δὲ καὶ μέχρι τοῦ μέσου τῆς πλατείας, ἐπιστρέφονται πάλιν ὅπισσα, οὐδέποτε δύμας διαβαίνονται εἰς τὴν ἀντίπεραν ἀκραν τῆς πλατείας. Τούναντίον δέ, ή διάβασις καθίσταται εἰς αὐτοὺς ἐνκολωτάτη, δταν συνοδεύωνται ὑπὸ ἄλλου τινὸς ἀνθρώπου, ζεσταὶ καὶ μικροὶ παιδίσι, ή δταν εἶναι ἀπλισμένοι μὲ ράβδον ή ἀλεξιθρόχιον, ή δταν ἀκολουθῶσιν ἐκ τοῦ πλησίον ἄμαζάν τινα. Οὐ μόνον δέ ἐν ταῖς πλατείαις τῶν πόλεων καταλαμβάνονται ὑπὸ τοῦ πατέρων τούτου, ἄλλα καὶ ἐν εὐρυχώροις κενοῖς δωματίοις, ἐν θεάτροις, ἐν ἑκκλησίαις κεναῖς ἀνθρώπων, ἐν εὐρείαις ὁδοῖς μακράν προεκτεινομέναις.

Σπάνιωτερον είνε τὸ ἀντίθετον τούτου πάθημα, διότι καταλαμβάνει τινὰς ἐν κεκλεισμένοις χώροις, καὶ τὸ ὅποιον φέρει τὰ αὐτὰ γυναικίστα μὲ τὸ ἀντίθετον.

Οι ἐκ τῶν «ἀναγκαστικῶν παραστάσεων» πάσχοντες, εἶναι καδ' ὅλα τὰ ἄλλα ὑγιεῖς, ἀναγνωρίζουσι δὲ πάγτες ὅτι οἱ φόβοι των εἰναι ἐντελῶς κενοὶ καὶ ἀδικαιολόγητοι, ἀλλ' ἀδυνατοῦσι παντελῶς νῦν παρέσχωσιν οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ἀντίστασιν εἰς τὰ ἀνεξήγαγτα συναισθήματα. Επίναι κατακριτούσιν οὐντάν.

Τὸν νεωτάτον φάρμακον κατὰ τῆς φθίσεως. Ὑπὸ τοῦ ἐν Βερολίνῳ κατηγοροῦ Liebreich ἀνεκαλέσθη νέον θεραπευτικὸν μέσον κατὰ τῆς φυματιώσεως, τοῦ δόκοιού ἐγένετο μέχρι τοῦδε λίαν ἐπιτυχῆς χρῆσις ἐν τῇ θεραπείᾳ τῆς φθίσεως τοῦ λάρυγγος. Ἡ χημικὴ σύνθεσις τοῦ νεωτάτου τούτου φαρμάκου ἀγνοεῖται εἰσέτι, φαινεται δὲ διὰ καὶ αὐτὸῦ δπως καὶ ἡ «κοκίνη» ἔχει ισχυροτάτην δηλητηριώδην ἐνέργειαν, οὐχὶ δημως ἐν ταῖς δόσεσιν, ὥν ποιεῖται χρῆσιν ὁ Liebreich. Ἐν ταῖς δόσεσι ταῦταις τὸ φάρμακον οὐδένα προξενεῖ πυρετόν. Λέγεται δὲτι ἡ θεραπευτικὴ δύναμις τοῦ φαρμάκου τούτου ἐκδηλοῦνται ταχύτατα, πολλάκις μετά μίαν μόνην ἐνεσιν. Πολλοὶ, ἀσθενεῖς, τῶν ὅποιων ἡ φωνὴ ἡτο ἐντελῶς ἐσβεσμένη, μετά τρεις τὸ πολὺ ἐνέσεις ἀνέλαβον τὴν φωνήν των ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἡδηντανοῦντο· ἀκουούσθων εἴχαντες ἀποστάσεως. Ἄξιον δὲ ιδιαιτέρως μνείας είνει διὰ τοῦ φαρμάκου τοῦ Liebreich ἐθεραπεύθησαν καὶ ἀσθενεῖς, οἰτανες δὲν ἤδυναντο νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν μεθόδον τοῦ Κάκη, ως λίαν κινδυνώδην διὰ τὴν ισχυράν ἀντιδρασιν ἦν προκαλεῖ. Τὴν χρηματὸν σύστασιν καὶ κατασκευὴν τοῦ φαρμάκου του θὰ δημοσιεύσῃ ὁ Liebreich λίαν προσεχῶς ἐν τῷ δι' αὐτοῦ ἐκδιδούντων Μνυσίων περιοδικῷ τῆς θεραπευτικῆς.

Σπιονδαία ἀρχαιολογική ἀνακάλυψις ἐγένετο παρὰ ταῖς ἀρχαῖς Θῆβαις τῆς Αιγύπτου, ως ἀγγέλλεται ἐκ Καΐρου. Ἔκεῖ ἀνευρέθη δηλαδὴ ἐν καλῇ καταστάσει διατηρούμενος ὁ διώροφος θολωτὸς τάφος τῶν ἀρχιερέων τοῦ Ἀμμανοῦ εἰς βάθος εἰκοσιπέτετα μέτρων ὑπὸ τῷ ἔδαφος. Μέχρι τοῦδε ἀνεσκάφη μόνον ἡ κάτω δόροφη, ἐνδια τοῦδησαν 240 σαρκοφάγοι. Ὁ ἀρχαιότατος τούτων ἀνάγεται εἰς τὸ ἔτος 2500 πρὸ Χριστοῦ. Σύγχρονως ἀνευρέθη μέγα πληθής πατέρων καὶ ἀγαλαματῶν καὶ κοσμημάτων.